

متن پرسش

رؤیت معجزه قرآن و معنای توکل در آینه وجود حضرت زهرا سلام الله علیها و حضرت نرجس خاتون: امروز ذکر و فکر ما وجود دختری از تبار نور بود که با سپردن خویش در دل طوفان و خطر دوران، مادر امام آخرین شد. آری صحبت از مادر مولایمان صاحب العصر و الزمان (عج)، حضرت نرجس خاتون بود. کلام که در تفکر به وجود تو جان گرفت و اندیشیدن به احوالت خواستگاه جانمان شد، ایمان و امید و توکل به خدا در بیان شیوای فرزندان برایم معنایی دیگر یافت. ولی معزز دوران ما، در دیدار با شرکت‌کنندگان مسابقات بین المللی قرآن، تبیینی بس ایجازگونه داشتند، او فرمود: «هر وقت به قرآن مراجعه می‌کنیم توجه داشته باشیم که قرآن معجزه پیغمبر است... فرق این معجزه با معجزات دیگر انبیا این است که آن معجزات مال دوران خود آن نبی مکرم بود و مشاهده معجزه الهی مخصوص به همان مردم بود... لکن معجزه پیغمبر را در طول تاریخ و تا هزاران سال دیگر خود مردم جلوی چشمشان مشاهده می‌کنند این معجزه را به چشم خودشان می‌بینند. این استمرار اعجاز قرآنی و اعجاز نبوی یک برکت عظیمی است برای عالم انسانیت، برای عالم وجود. سامان یافتن زندگی و رفع مشکلات در صورت بهره بردن از قرآن... اگر از قرآن بهره ببریم، زندگی بشر به سامان خواهد رسید همه مشکلات برطرف خواهد شد. درس‌های قرآن برای بشر درس‌های عملی است قابل تجربه است؛ این غیر از معارف بلندی است که فقط برای بزرگان و اولیا و مقربان، دسترسی به آن ممکن است. این‌ها برای آحاد بشر قابل استفاده است.» و گویا آن احوال تو مرا به درون خود فرو می‌برد تا دمی از خویش وارهم و در تو زندگی را نفس بکشم. ساده نیست که از آنچه داری و هست، دست بکشی، دست کشیدن از ظواهر و مرسومات روزگارت را سخت نمی‌بینم، چون جان که در طلب حقیقت به جستجوگری و حیرانی برسد از اسم و رسم و مکنت و جاه و مقام، می‌تواند دل بکند، اما چطور از مهر و محبت مادر دل کندی؟ چطور خود را به طوفانی سپردی که در چرخش و غبار روزگار ممکنش در نظرها، هزاران ترس و واهمه در وجود زن و مردش می‌کارد، چه برسد به روح لطیف دختری چون تو که شاهزاده است و در اوج نعمت غوطه‌ور و شاید چون منی هزار بار نقص خویش و دیگران را در رفاه و آسایش دیده‌ام، اما تو مرا به ایمانی رهنمونی که جنسش از جنس معجزه است، از جنسی که به اراده او و فضل لایزالش محال را ممکن می‌کند و امید و توکل به او معنایی دیگر می‌یابد. نمی‌دانم، در تو قرآن را می‌بینم یا در قرآن تو را؟ معجزه تویی یا قرآن یا کلام سید مردان تاریخ، سید علی؟ شاید هنوز گنگم از خوابی که دیدم، باز با من حوصله کن و جلو بیا، بین آقا در معنای توکل چه می‌گوید: «وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ» اگر به خدای متعال توکل کردید، یعنی تکیه کردید و اعتماد کردید، خدا

برای شما کافی است و به هیچ وسیله دیگری به هیچ عامل دیگری برای رسیدن به مقصود احتیاج ندارید. یعنی چه اگر توکل کردیم، به عامل دیگری احتیاج نداریم؟ در چه شرایطی با چه وضعی این حقیقت قطعی و مسلم تحقق پیدا می‌کند؟ توکل به خدا و ترتب اثر بر توکل به خدا، دارای یک شرط ذهنی و یک شرط عملی و واقعی است. شرط ذهنی این است که شما اعتماد داشته باشید به صدق وعده الهی؛ «وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا...» آن شرط ذهنی یقین داشته باشیم که با اذن خدا محال ممکن می‌شود؛ چیزی که به نظر محال می‌رسد، ممکن می‌شود؛ این را یقین داشته باشیم. یعنی بایستی این را بدانیم که همه محالات موجود عالم با اذن الهی، با اراده الهی قابل تحقق است و ممکن است تحقق پیدا کند؛ شرط عملی توکل به خداوند؛ ورود در میدان انجام وظایف شرط عملی؛ شرط عملی این است که برای پدید آمدن این رخداد این حادثه خدای متعال یک بخش کار را به عهده خود انسان می‌گذارد این جوری نیست که بنشینیم داخل منزلمان، بعد بگوییم خب «كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ»؛ نه، یک بخشی از کار به عهده ما است...» و تا چشم باز کردم بگو چه دیدم، آری حضرت زهرا سلام‌الله‌علیها و تو را در یگانگی ایمانی یافتیم که مادر هستی در رحلت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و در بین در و دیوار سخت سقیفه که به نظر می‌آمد طوفانی است که بعثت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را ممکن است از جا برکنند، با تمام وجود وعده مهدی امت از ماست را باور کرد و آن امر محال را به نور رب العالمین ممکن یافت و تو چنان در نور باور او ذوب شدی که گویی خود اوایی که یکی از ابعاد عملی یعنی به دنیای مادی آمدن او را به عهده گرفتی و از وجهی بهتر است بگوییم تو هم بار امانت انسانیت را پذیرفتی و به جان خریدی، جز عشق و دلدادگی توحیدی رازآلود چه چیزی می‌تواند انسان را در «فاخلع نعلین» قدرت و اراده قرار دهد تا هیچ شوی و چنان صبر کنی در ذات الله که به اراده‌اش او متولد شود. آیا قصه حضرت نرجس خاتون سلام الله علیها، قصه حیات ما نیست؟ آیا امروز او را بر فراز خرابه‌های غزه و لبنان و سوریه و... حتی در میدان مبارزات مردم آزادی‌خواه جهان نمی‌بینی که دل به طوفان حوادث زده و در جستجوی حقیقت حیران و سرگردان رسیدن نامه و نشانه‌ای از ولی زمان خویش است؟ امروز ما درون قصه‌ایم و به تمامه به او نزدیک شدیم، نزدیک‌تر از همیشه، آیا طوفان انقلاب اسلامی را می‌بینی که محالی است در دل جهان توسعه یافته مدرن، اما ممکن شد و تا ابد تاریخ امکان حضور یافته است؟ آیا طوفان الاقصی را دیدی که وه چه بی‌نشان و پرنشان، نشان از نور استقامت ولایت و قرآن دارد؟ اللهم ارزقنا بخوانم یا اللهم ثبتنا؟ هر دو را با نوای اللهم اغفر لنا غفرتنا غفرتنا می‌خوانم تا به نور آن مرد ایستاده در افق تاریخ و شهدای جان فدایش، ما هم از این غافله جا نمانیم. سلام استاد عزیز، باز قلم جان گرفت که امیدوارم اگه قصوری در درک حقیر هست با کلام شما رفع شود. سؤالی هم پیش آمد، از وجهی صبر خدا هم صبری است که اگر به وجه مادی هم بخواهیم نگاه کنیم از سقیفه تا میلاد امام زمان (عج) حدود ۲۰۰ سال طول می‌کشد، و وقتی نگاه می‌کنیم از وجهی رسیده‌ایم و از وجهی راه بسی طولانی است، هم صبر و استقامت گویا بسی عظیم است و هم رسیدن گویا بسیار نزدیک، انگار معنای وجود را می‌شود

باسمه تعالی: سلام علیکم: همه حرف همین یک نکته است که چگونه یک زن، آری! یک زن یعنی جناب نرگس خاتون «سلام الله علیها» در آن شرایط توانستند آیینۀ بزرگ ایمانی شوند که ایمان حضور در نهایی‌ترین میدان بود تا قرآن با نور حضرت صاحب الامر «عجل الله تعالی فرجه» نهایت خود را در آخرین دوران در افق جان انسان‌ها بگشاید، و آن زن در جان خود این‌گونه حاضر شود که باید برای چنین حضوری نقش‌آفرینی کند آن‌هم به هر قیمتی. و از طریق جناب نرگس خاتون آن عزم بزرگ تاریخی آغاز شد تا جهان دیگری در افق زمانه گشوده شود و مسیحیت نیز ابعاد متعالی خود را در نسبتی که با اسلام مواجه می‌شود؛ بیابد و در ریشه‌های تاریخی خود هرکس در نسبت با سید حسن نصرالله، نرگس خاتونی باشد آزاد از دوگانگی اسلامیت و یا مسیحیت، و آینده‌ای به ظهور آید که انسانیت معنای خود را در نهایی‌ترین وسعت تجربه کند.

آیا ما معنای توکل و نقش مؤثر و بزرگ آن را جز در آیینۀ عزم جناب نرگس خاتون در آن انتخاب می‌توانیم مدّ نظر آوریم که چگونه آن بانوی بزرگ تنها و بدون نام و نشان خود را با نام «نرگس» به قافله اسیران رساند؟ تا آن‌جایی که اگر تمام ظلمات آخرالزمانی با تمام قدرتی که استکبار با تسلیحات خود و بمب‌های سنگرشکن به میان آید؛ این مائیم که تمام نمی‌شویم با نظر به عزمی که جناب نرگس خاتون «سلام الله علیها» با ایمان خود به ظهور آوردند. موفق باشید